

मेऽस्तु । अद्यैव गच्छ । अत्रानियोगोऽनवधारणम् ।
 “एवे च नियोगे” वासि० । तत्र कोव भोक्ष्यसे” इत्यत्र
 पररूपैकादेशः । एतद्वोगे च “न च वाचाह्वयुक्ते” पा०
 न वचनसाद्यादेशः । “ब्राह्मणस्यैव कर्म्मैतदपदिष्ट मनो-
 विभिः” । “स जीवन्नेव श्रुत्वसाशु गच्छति सान्वयः”
 मनुः । १२ एवमित्यर्थे च । “एवा न इन्द्रोतिभिः” ऋ०
 ४, २१, ७, एवा एवम् भा० । अत्र वेदे “एवा तु दूवै
 प्रतनु” इत्यादि वत् दोषः । तत्र गन्तरि “एवा न देव्या-
 दितिरनवां” तैत्ति० १, १, १, ५, “एवा गमनशीला”
 भा० । शीघ्रगन्तृत्वात् १२ अथ पु० । “शूरोनाम पत-
 यद्भिरेवैः” ऋ० १, १५, २, “एवैरश्वैः” भा० । करणे
 भावे वा वन् । १४ गमनसाधने १५ गमने च । “एवेन
 सद्यः पथ्येति पार्थिवम्” ऋ० १, १२, २, “एवेन
 गमनसाधनेन गमसेन वा” भा० ।

एव ति० एवमस्यस्य अच् अव्य० ङिङोपः । एवंक्रियमाणप्रकारे
 “सुदानूनेवया मरुतः” ५, ४१, १, ३, एवंवा एवंक्रिय-
 माणप्रकारेण” भा० तृतीयस्थाने याच् ।

एवथ पु० अय-भावे अथ प्रथो० अतः एवम् । गमने “न
 की राया नैवथा न भन्दनी” ऋ० ८, २४, १५, एवथा यत्
 पुराणि संघातं प्रति गमनेन । तृतायास्थाने आह ।

एवम् अव्य० इण-वा० षष्ठे । “एवमिति प्रकृतपरामर्शप्रका-
 रेवार्थोपदेशनिर्देशनिष्क्रियार्थकारणार्थेषु” गणर० उक्तेषु
 अर्थेषु । क्रमेण उदा० तत्त्वं । १ प्रकृतपरामर्शे “एव
 वादिनि देवर्षी” कुमा० । २ प्रकारे । एवं कुरुते । इवार्थे
 ३ सादृश्ये अग्निरेवं विप्रः । ४ उपदेशे एवं पठ । ५ निर्द्देशे
 एव तत्त्वत् । ६ निश्चये । एवमेतत् कः सन्देहः ।
 ७ अङ्गीकारे एवं कुर्मः । वार्थे ८ सहस्रवार्थे “अहोर्था-
 मेव ह्यगनाभिपत्यम्” । “वचोतमनेवम्” शा० सू० ।
 ८ सम्बन्धे १० परकृतौ ११ प्रत्ये च मेदि० । तत्र एवम्
 भूतः एवंकृत इत्यादौ क्रियाविशेषणत्वम् एवविधः एवं-
 प्रकारइत्यादौ इव्यविशेषणत्वमिति भेदः “एवविधे-
 नाह्वयेचित्तेन” रघुः । “एवमादीन् विजनीयात् प्रका-
 शाङ्गो ककण्टकान्” “अन्येषाञ्चैवमादीनाम् मद्याना-
 मोदनस्य च” मनुः ।

इवया ति० एव एवं अव्य० वा याति या-किप् प्रथो० ।
 रत्नके “द्युन् एवया उ सप्रथाः” ऋ० १, १५, ६, १,
 “एवञ्च रत्नप्रपथिता” भा०

एवयामरुत् पु० एवया रत्नकोमरुदस्य । अविभेदे ।

“मरुतते गिरिजा एवयामरुत् । “एतन्नामकस्य अर्थः
 मरुतलुक्” भा० ।

एवयावन् पु० एवस्य एवंप्रकारस्य यावा या-षानिप् ।
 रत्नके विष्णौ । “विश्वजन्त्यामप्रयुतामेवयावो मातं दाः”
 ऋ० ७, १००, २, “एवयावः ! विष्णो !” भा० । वेदे
 सम्बन्धे इत्यम् । एव गन्तरि ति० “तान्यो मद्यो मरुत्
 एवयावोः” ऋ० २, २४, ११, स्त्रियां ङीप् वनोरथ ।
 एवयावरो । “या सुन्मैरेवयावरो” ऋ० ६, ४८, १२,

एवार पु० एव एवच्छति ऋ-अण् । सोमभेदे । “एवारे हव-
 भाःसते” ऋ० ८, ४५, १८, “एवारोनाम कश्चित सोमः” भा०

एवावद् पु० एव एवमावदति आ+वद्-अच् । अविभेदे
 “सहि क्षत्रस्य मनसस्य चित्तिभिरेवावदस्य यजतस्य सभ्रेः”
 अवत्सारस्य स्मृणवाम्” ऋ० ५, ४४, १, “क्षत्रस्य मनस-
 स्यैवावदस्य यजतस्य सभ्रेरवत्सारस्य चैवामृषीणाम्” भा०

एष गतौ भा० आत्म० सक० सेट् । एषते ऐषिष्ट एषाम्
 बभूव आस चक्रे । एषणीयः एषितव्यः एषितः एषिता ।
 एषितम् एष्टिः एषणम् एषा एषमाद्यः । “पराङ्मिल एष
 त्वर्षाची गौरपैषत्” अथ० ६, ६७, १, षेदे गणव्यात्यासात्
 पर० । उपेक्षत् एष्टिपररूपम् । “सर्वं वत् अष्टमतिकर्त-
 वते यः कर्मणां पारमपारकर्मणः” भाग० १, ११, ४४,
 धातूनामनेकार्थ्यान् अवलोकयतोत्थः” “तस्माद्वा
 नष्टैव एति” शत० ब्रा० ११, १, ४, १, ।

परि+अन्वेषणे पथ्येते पथ्येष्टिः लोकेऽपि कश्चित्
 गणव्यात्यासः । “जग्मुः संसिद्धसत्त्वाः पथ्येन्तो
 विभावस्तु” भा० अनु० ८५ ।

एष् स्त्री एष-भावे किप् । गतौ “तावामेव रथानाह्वीम्”
 ऋ० ५, ६६, २, “एषे गन्तुम्” भा० । “राव एषेऽवसे द-
 धीत” ५, ४१, ५, “एषे प्राप्नुस्” भा० । “तेभ्यः स्त्रियमेव
 चकार” शत० ब्रा० २, ४, २, ४, । इष-विच् । २ इच्छी ।
 “न लोदोऽदृणीतमेषे” ऋ० १, १८, ४, एषे षीष्यनि-
 ष्कते” भा० ।

एषण पु० एषते यत्तु हृदयम् ल्यु । १ शौहमयवाणे हृदायुधः ।

इष इच्छायां णिच् भावे-ङुच् । एषणा २ प्रेरणायां
 १ पुत्रलोकवित्तकामनायाञ्च स्त्री “न कश्चिदन्यः पंसार
 उक्तादस्तेषणायत्” वेदा० । “तमात्मानं विदित्वा
 ब्राह्मणाः पुत्रेषणायाञ्च वित्तपेषणायाञ्च लोकपेषणायाञ्च
 कुलोपायं भिक्षाचर्यं चरन्ति । या स्त्रिय एव पुत्रपेषणा सा
 वित्तपेषणा या वित्तपेषणा सा लोकपेषणोमे ह्येते एषणे